

PLURIMUM REVERENDO,
EXIMIO,

AC

DOCTISSIMO VIRO;
D. JOANNI BENDER,
ANIMARUM PASTORI,

IN

BRECHENA INFERIORE
ZELOSISSIMO,

Nec non

VENER. CAPITULI RURALIS DIETKIRCHENSIS
CAMERARIO PRIMO DIGNISSIMO,

Domino Fratri, ac Curatori meo
Beneficentissimo.

PLURIMUM REVERENDE,
EXIMIE, & DOCTISSIME DOMINE,
UTRIUSQUE VINCULI FRATER
Amande, Dilecte, Colendissime,

recta scribitur linea, quam ducit sincerus amor, nec est rutilantior ullus apex illo, quem format calamus sacro dilectionis fraternæ encausto potatus. Scis, Plurimum Reverende, Amandissimèque Domine Frater, quia amo Te intimè, amansque Tibi, etiam ut Patri, obedio; nam ego vicissim scio, gratàque mente recognosco, Te verum à teneris Patrem extitisse mihi, parentibus nostris, heu, præmaturè nimis orbato: Trophimum nutrivisti alter quasi genitor, educasti pupillum legitimus Tutor, curas adhuc rem meam optimus Curator: propter quæ insignia beneficia Tibi à me deberi duo simul hâc paginâ profiteor, neutri confidens me unquam defuisse, amorem scilicet, & obedientiam, reverentiæ plenissimam: amare sufficit, ut obediatur; imò frater non amat fratrem, qui fratris auxilia semper quaerit, consilia requirit nunquam, monita contemnit; qui suæ innixus prudentiæ junior systemata pangit, seniori fratri, non consulto, exequenda committit. Absit talis à me animus:

amabo juxta, & parebo, cordis erga Reverendam Fraternitatem Tuam
gesturus plurimum, capitis nihil. Quam verò Tuæ Directioni, me
ad Almam, & antiquissimam Facultatem Trevirorum juridicam
mittenti, hæc tènus frequentando, ac pro viribus studendo, paruerim, co-
nabor ostendere præsentì specimine propositarum Thesium, quarum ut
non minùs esse digneris Patronus eximius, quàm es mihi bonus, charùs-
que Pater, submissè rogo; & quanquam pro sancto, quo ardes, zelo pasto-
rali plus cupidus esse dignoscaris animarum, quàm monetarum; in ali-
quale tamen antidoron accipe vetustos quatuor nummulos Turonenses,
qui Benefactor benignus subministras mihi novos denarios Trevirenses,
illud sequens S. Ambrosii apophtegma: Aurum Ecclesia habet, non, ut
fervet, sed, ut erogat: quo charitatis ordine eroges facultates tuas, non
est meum suggerere; ipsa enim sibi charitas lex, ordo, & ingenium est,
quod se nescit præveniri, vel moneri: Nec rogo superbus mutuum, sicut
multi fratres, nihil reddituri; nec reddere pro me erogata cogito, quia
non aliter accepi, quàm beneficium, sciens, solutionem Tibi placere illam,

quæ pro dantis parte excludit pœnitentiam, pro accipientis oblivionem. Accepta igitur, Bone Frater, veriùs optime Pater, istam amoris plenam dedicationem: debebatur hæc cum præferentiâ Tibi, quia totus, si sanguinem primum, & lac uberum dempsero, Tibi ab inchoatâ, & balbutiente ætate debeor. Prece Superos concalente pulso, ut diutissimè servaris Ovili Tuo, Tibi, mihiq̃ue, qui sub tenerrimo beneficæ manûs osculo, perenniq̃ue veneratione, donec spiritus hos reget artus, constanter amabo, parebo, ero, moriar

Reverentiæ Tuæ colendissimæ, dilectissimæque

**Naturâ frater, Educatione filius,
Patrocinio cliens, mancipatu servulus
obsequentissimus HENR. IGN. BENDER.**